

Præster. Det har ogsaa vist sig, at man næsten ikke kan faa Ansøgere til disse Embeder. Denne Lønsats foreslaas altsaa ganske strøget, saaledes at Kaldskapellanernes Løn begynder med 2,000 Kr. og stiger indtil 2,800 Kr. Samtidig foreslaas det, at Kaldskapellanerne skal være pensionsberettigede, hvad de ikke har været før, skønt de faar kongelig Udnævnelse som andre Præster. Det er i Virkeligheden en Urimelighed, at de ikke er pensionsberettigede. Det foreslaas tillige, at de nuværende Præster i Embede, som tidligere har beklædt Stillingen som Kaldskapellan eller Kateket, skal faa Tjenestetiden i disse Stillinger medregnet ved Fastsættelsen af deres Pension.

Dernæst er der tilføjet en Bestemmelse, der sikrer de Præster, der, da Lønningsloven traadte i Kraft, allerede havde naaet en saadan Alder, at de ikke kunde vente at blive forflyttet, og sidder i saa smaa Embeder, at de har en Løn i 3die Klasse, et Tilskud paa 400 Kr. efter 24 Aars Tjenestetid. Det er et Forslag, der er kommet ind under Behandlingen i Folketinget, og jeg finder, at det er ret og billigt, at der gives de paagældende Præster, som har lidt nogen Uret ved Lønningslovens Gennemførelse, denne lille Lønforhøjelse.

I § 4 foreslaas der en Ændring af den nugældende Lønningslovs § 1 g. I den nugældende Lønningslov hedder det, at hvor man til et Embede ønsker en Præst, som ikke er kvalificeret til Embede i denne Lønningsklasse, kan man vel faa ham, men saaledes, at Embedet da rykker ned i den Lønklasse, han er kvalificeret til, mod at samtidig et Embede i Stiftet, som indehaves af den ældste indenfor Stiftet, rykker op i en højere Lønningsklasse. Saaledes som det staar i den nugældende Lov, maa der imidlertid tages Hensyn til den Klasse, Embedet skal indordnes i, skønt det endnu ikke er rykket ind i denne Klasse, og det vil sige, at Indehavere af Embeder, der er bestemte til at rykke ind i 1ste Klasse, overhovedet ikke kan komme med i Oprykningen, selv om deres Løn i Virkeligheden ikke en Gang naar Slutlønnen i 2den Klasse. Det har selvfølgelig ikke været Lovens Mening, og derfor foreslaar jeg nu ogsaa at ændre det saaledes, at det bliver ganske tydeligt, at der ikke tages Hensyn til den Lønningsklasse, hvori Embedet tænkes indordnet, men at alle, der virkelig kan have Fordel af Oprykningen, ogsaa kan faa Del i den.

Lovforslagets § 5 er i Virkeligheden af formel Karakter, idet den kun gaar ud paa

at faa Lov af 11. April 1916 indarbejdet i Lønningsloven for Præster.

I § 6 foreslaas der nogle Ændringer med Hensyn til Afløsning af Offeret. Det er i Virkeligheden Ændringer, som allerede praktiseres, men som man nu ønsker lovfæstede. Der foreslaas, at man ved Beregning af Offerafløsningsvederlaget skal medtage Kaldskapellanens aarlige Offerdag og Accidenser af Menigheden. Det var jo Hensigten, at alt, hvad der hed Offer og Accidenser, skulde bortfalde, og derfor var det ogsaa nødvendigt, at man fik Adgang til at medtage disse Kaldskapellaners Offerdag. Saa fastslaas der i øvrigt, at man ikke skal kunne afløse Offer og Accidenser, uden at der bliver Adgang til Omregulering. Det er en Nødvendighed at faa dette fastslaaet, fordi det sikkert vil gaa saaledes, at hvis der kræves større Præstelønninger, maa man søge Midlerne dertil gennem Forhøjelse af Vederlagene for Offer og Accidenser. Det vilde være ganske urimeligt efter min Mening at paalægge alle danske Statsborgere at skatte til Folkekirken. Man bør søge Midlerne til Folkekirken indenfor Folkekirken selv, og derfor bør forhøjede Præstelønninger kun fremkomme ved, at Offer- og Accidensafløsningsvederlagene sættes op. Tillige foreslaas der, at ved Beregningen af Vederlagene for Afløsningen skal man kunne udskyde af de 5 Aar, der bliver Tale om, det Aar, i hvilket der har fundet Vakance Sted i Embedet. Det er ogsaa rimeligt, fordi det altid viser sig, at Offer og Accidenser gaar ned i det Aar, der er Vakance i et Embede. Det foreslaas tillige fastsat, at der ved Afløsningsvederlagets Fastsættelse skal medtages et passende Vederlag for Højtidsoffer og Accidenser fra Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere i Pastoratet. Det betyder ikke, at man vil til at paalægge de paagældende Offervederlag, for der bestemmes jo i en anden Paragraf i Loven, at det Vederlag, som paalignes dem, opkræves ikke, men det er nødvendigt, at man i Afløsningsvederlaget regner med en Sum for de paagældende, ellers vil det komme til at gaa ud over Præsten eller Embedet. Siger vi f. Eks., at Gennemsnittet af de sidste 5 Aar har været 400 Kr., maa vi jo vel erindre, at der ikke deri er indgaaet noget Offer fra Sognebaandslødere eller Valgmenighedsmedlemmer, og naar man saa ligner disse 400 Kr., som er det, der virkelig er indkommet, paa de til Folkekirken hørende Mennesker i Sognet, saa opkræver man ikke det, der lignes paa Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere, og De vil altsaa se, at